

Takker nevrokirurgene for livet

– Det spørres om jeg hadde sittet her i dag om det ikke hadde vært for nevrokirurgene i Stavanger, sier Øyving Larsen.

Eugen Hammer ::: tekst og foto
eugen.hammer@gjesdalbuen.no

Han tenker tilbake på dagen i oktober i 2003. Larsen var på vei til hytta da bilen fikk rundkast og havnet nedover en skråning ved Hommeland.

Stein i bilen

Bilen stoppet mot en stor stein som nærmest presset seg inn i bilen. På toppen av det hele fikk han flere kraftige slag i hodet fra et 50 kilo tungt lastebil-batteri.

Ei småbarnsmor på vei til skolen med ungen sin kom til ulykkesstedet rett etterpå. Hun ringer 113 og mens ambulansen er på vei, får småbarnsmoren kyndig veiledning i førstehjelp over telefonen.

– Jeg henger og dingler etter selen mens blodet flyter. Noen minutt senere kommer også en drosjesjåfør til unnsetning, og de får meg ut av bilen. Der stopper hukommelsen min, sier Larsen.

– Noen vil dø

Diskusjonen om flytting av nevrokirurgene fra Stavanger til Bergen gjør ham provosert.

– Noen vil dø hvis tilbudet om nevrokirurgi forsvinner fra Stavanger. Hvis det var snakk om noe ortopedisk skulle jeg ikke ha sagt noe. Jeg kunne godt klart meg videre i livet uten en fot, men ikke uten et hode som fungerer. Transporten til Bergen stjeler viktige minutter. I tillegg kan det skje komplikasjoner underveis, sier han.

Småbarnsmoren og drosjesjåføren forsto raskt at Øyvind Larsen hadde fått seg en real trøkk i hodet.

– De ba meg om å legge meg ned. Jeg ville ikke, og svarte at det ikke var så farlig. De fortalte at ambulansen var på vei, men jeg svarte at dette ikke var nødvendig. Noen sekunder etterpå kom legehelikopteret, og da var jeg litt mer samarbeidsvillig, smiler Larsen.

Måtte nødlande

Men på vei til Universitetssykehuset i Stavanger måtte helikopteret nødlande.

– I flyet satt en pilot, en lege og en redningsmann. Jeg lå fastbundet på ei bære med oksygen-maske over ansiktet. Plutselig løsner jeg reima, river av maska og bøyer meg framover mot styrespaken i helikopteret. Det skjedde så fort at mannskapet så vidt klarte å reagere. I forbindelse med nødlandingen fikk jeg en solid dose narkose. Jeg husker ingenting av dette selv, men er blitt fortalt alt senere, smiler han.

Langt kutt

På sykehuset ble hodeskaden beskrevet som alvorlig men stabil.

– Jeg fikk behandling omgående og ble operert. Det lange kuttet i hodet gikk fra øyet, over tinningen, over øret og til bakhodet. Bein-deler spriket i kuttet, forteller Larsen.

Han ble liggende noen dager på sykehuset og etterpå sendt hjem med sykemelding. To uker etter ulykken er han tilbake i jobben som lærer på Time videregående skole. Den første og andre uka går greit. Men i den tredje uka oppdager han at ting er i ferd med å skje.

– Jeg sitter foran datamaskinen, og plutselig begynner jeg å skrive feil med den venstre hånda. Jeg tror først at det er noe galt med tastaturet, og rister litt på det. Når jeg kommer hjem får jeg problemer med å knappe igjen skjorta, og jeg begynner å miste følelsen i venstreamen. Jeg var i ferd med å få slag, sier Larsen.

Hull i hodet

Han ble kjørt til sykehuset, og fikk hodet skannet. Her viste bildene at hjernen var tydelig presset over på den ene siden. Dagen etterpå blir han operert. Legene tar en 12 millimeter bred bor og driller hull i hodet for å tappe ut blod. En bulk på toppen av hodet viser sporene etter boret.

– De nye elevene på skolen spør alltid hva den «bonken» er for noe, så historien har jeg saktens fortalt noen ganger, sier Larsen.

Øyvind Larsen fikk store hodeskader etter et trafikkuhell for tre år siden. Han takker nevrokirurgene i Stavanger for livet, og blir provosert over vedtaket om å flytte den lokale ekspertisen til Bergen.